

[Christophersen]

tanker om kunstfærdige beskæftigelsesprojekter, der har skullet finansieres. Man har også skullet dække andre udgifter ind. Hvis vi betragter det hele under ét, så udgår der ikke fra det, som er blevet vedtaget i dag, nogen som helst mærkbar påvirkning af den økonomiske situation i Danmark. Der er andre virkninger, mange elendige virkninger, det skal jeg vende tilbage til, men der er ikke ført økonomisk politik; det har hr. Niels Helveg Petersen og det radikale venstre ganske ret i, og det tror jeg i øvrigt et flertal her i salen kan tilslutte sig.

På tilsvarende måde er det, når vi ser, hvordan man har holdt landbruget som gidsel, hvor man til sidst har ment, at 295 mill. kr. måtte være et rimeligt beløb for at redde landbrug og følgevirkninger med mange, mange tusinde bedrifter. Jeg skal såmænd bare erindre statsministeren om, at da man sidste sommer skulle redde 1.730 arbejdspladser på Stålvalseværket i Frederiksværk, så kostede det staten 616 mill. kr. Man kan egentlig ikke undre sig over, at det kunne være noget dyrere, måske endda meget dyrere, at redde et helt erhverv. Men også her er regeringen altså vejet tilbage og har ikke ønsket at tage fat på problemerne. Eller hvis vi ser på andre felter af det politiske liv, hvad der ligger uden for det mere strikte økonomiske, f. eks. hele energipolitikken, og det synes jo i så udpræget grad at ligge uden for den økonomiske verdens spilleregler. Også dér har man jo i realiteten givet op, og tingene sejler eller kører af sted.

Eller hvis vi ser på beskæftigessituationen. Vi ved godt – det er i øvrigt korrekt påpeget af SF, som imidlertid ikke har nævnt det i dag – at de afgiftsforhøjelser, som nu gennemføres, for det første betyder, at man lader de dårlige job skubbe de gode ud, og for det andet, at der vil ske en nettoforøgelse af ledigheden, sådan som man har gennemført det.

Altså vi har måttet foretage den konstatering, at regeringen i realiteten har givet op. Men altså også, at den ønsker at blive siddende, selv for enhver pris, selv for den pris, som hedder afhængighed af SF.

Det er klart, at venstre ikke ønsker noget godt for en regering, der bringer sig i hænderne på hr. Gert Petersen – i hvert fald ikke når det er i politisk forstand – eller på fru Ebba Strange, som jeg da som menneske

sætter højt, men jeg ønsker ikke, at fru Ebba Strange skal have indflydelse på mange andre end sine partifæller. Altså, det er yderst risikabelt. Det er lige så klart – det skal jeg også vende tilbage til – at hvis vi lægger S' og SFs programmer sammen, så ved vi, at vi i de kommende måneder får et mere venstre-drejet regeringsarbejde. Anderledes kan det ikke være.

Så vil jeg da gerne også fremføre en anden betoelse over for statsministeren. Det er ikke alene gode kræfter, der har været i aktivitet for at skaffe landet en anden regering, det er også mange gode kræfter. Det er en lang række partier, det er jo ikke bare firkloverpartierne, der ønsker en anden regering, det er også fremskridtspartiet. (*Afbrydelse*). Ja, det kan arbejdsministeren godt råbe herop, efter at han nu har forlovet sig med hr. Gert Petersen og måske en dag også kan blive afhængig af hr. Steen Folke – med eller uden shorts. På en måde er der grund til at sige til lykke, for jeg synes, at der er grund til at kvittere for den kompromisvilje og den saglighed, fremskridtspartiets medlemmer af udvalgene har lagt for dagen. Det tror jeg også at arbejdsministeren selv har registreret, men han vil naturligvis nødig indrømme det.

Jeg nævner bare dette for at understrege, at regeringen i dag, hvor den er i denne alliance med SF, står over for en samlet opposition på mange centrale områder. Og det er blevet vigtigere end nogen sinde, for realiteten i den aftale, regeringen har truffet med SF, er jo ikke bare, at der nu gennemføres en række afgiftsforhøjelser; sådan vil socialdemokratiet gerne fremstille det, men SFs fremstilling er en anden, og jeg mener, at SFs fremstilling er rigtigere, som man både kan læse det i dagspressen og i de kommentarer, der er kommet til dette forlig. Det er korrekt. SF har betalt en entréafgift. Det er klart, men SF har jo ved hjælp af denne entréafgift anbragt sig selv i en position, hvor SF uundgåeligt vil opnå en betydelig større indflydelse. Hvorfor skulle de ellers betale den afgift? Det er ganske indlysende, og SF vil da naturligvis også – går jeg ud fra – bestræbe sig på at overbevise sine medlemmer og vælgere om, at det forholder sig således, og det vil ikke være vanskeligt. For SF har også sikret sig midler til at inddrive de udestående fordringer. Som hr. Poul Schlüter rigtigt har påpeget, har SF jo erobret en del af opløs-